

شیوع نابینایی در ایران بیشتر از خاورمیانه و شمال آفریقا

مدیر پژوهشی مرکز تحقیقات چشم دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی اظهار داشت: براساس برآورد آژانس بین المللی پیشگیری از نابینایی، شیوع نابینایی در ایران حدود ۹ دهم درصد است که این مقدار در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا حدود ۷ دهم درصد است.

ساره صافی به مناسبت روز جهانی عصای سفید (White Cane Safety Day) در گفت و گو با خبرنگار دانشگاه و آموزش ایرنا افزود: مهمترین علل نابینایی، آب مروارید درمان نشده، فرسودگی شبکیه ناشی از افزایش سن، آب سیاه، کدورت قرنیه و عوارض چشمی بیماری دیابت است. هر ساله در ۱۵ اکتبر مصادف از سال ۱۹۶۴ میلادی گرامی داشته می‌شود. در ایران روز بیست و چهارم مهر را روز عصای سفید نامیده‌اند.

هدف از برگزاری این روز، یادآوری و معطوف کردن توجهات به اهمیت زندگی مستقل برای افراد نابینا و کم بینا می باشد.

مدیر پژوهشی مرکز تحقیقات چشم دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتیا اشاره به اینکه امروزه اصطلاح "اختلال بینایی" مورد استفاده قرار می گیرد که سهم اصلی آن مربوط به عیوب انکساری درمان نشده و پیرچشمی است گفت: از دیگر علل نابینایی، می توان به تنبلی چشم درمان نشده، عوارض چشمی در نوزادان نارس، بیماری های ارثی شبکیه اشاره نمود.

صافی با اشاره به اینکه بیش از ۷۵ درصد از اختلالات بینایی قابل اجتناب است، به افراد مبتلا به دیابت توصیه کرد که معاینه منظم چشم پزشکی (حداقل سالی یکبار) را داشته باشند.

وی ادامه داد: همچنین پیگیری منظم دستورات پزشک از جمله تزریقات داخل چشمی و لیزر شبکیه در افرادی که دچار عارضه چشمی بیماری دیابت و فرسودگی شبکیه ناشی از افزایش سن شده اند، می بایست مورد توجه قرار گیرد، این کار در کاهش بروز نابینایی و کم بینایی شدید، بسیار موثر است.

مدیر پژوهشی مرکز تحقیقات چشم دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

اطهار داشت: افراد مبتلا به آب سیاه می بایست معاینات منظم چشم پزشکی داشته و داروی خود را بصورت منظم و طبق دستور پزشک استفاده نمایند.

وی ادامه داد: براساس برآورد اطلس بینایی آژانس بین المللی پیشگیری از نابینایی، تعداد نابینایان در ایران حدود ۶۴۰ هزار نفر و این تعداد در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا حدود ۳ میلیون نفر است.

روز جهانی عصای سفید، فرصتی است برای حمایت از سیاستها، قوانین و زیرساختهایی که امکان جابجایی مستقل و ایمن برای افراد نابینا و کم بینا در منزل، موسسات آموزشی، محیط کار و جامعه را فراهم می نماید.

تاریخچه این روز به حدود ۱۰۰ سال قبل برمی گردد. عکاس انگلیسی به نام James Biggs بر اثر تصادف، بینایی خود را از دست داده بود. وی برای حفظ خود از خطر تردد خودروها در منطقه پر تردد زندگیش در بریستول، رنگ عصای خود را به سفید تغییر داد تا در شب برای رانندگان، قابل تشخیص تر باشد.

۱۰ سال پس از آن یعنی در سال ۱۹۳۱، Guilly d'Herbemont در یک حرکت نمادین، در حضور تعدادی از وزرای فرانسوی، دو عصای سفید را به دو فرد نابینا اعطا کرد. بعد از این رویداد، ۵۰۰۰ هزار عصا برای نابینایان ناشی از جنگ جهانی اول ارسال شد.

در سال ۱۹۴۴ همزمان با جنگ جهانی دوم، دکتر Richard E. Hoover این عصا را به شکل امروزش تغییر داد تا بتواند برای توان بخشی معلولین جنگ مورد استفاده قرار گیرد. نهایتاً در سال ۱۹۶۴، کنگره آمریکا به رییس جمهور مجوز داد که روز ۱۵ اکتبر را به عنوان روز جهانی عصای سفید اعلام نماید.

استفاده از عصای سفید به شکل امروزی و به عنوان نمادی برای شناخت نابینایان، به بعد از جنگ جهانی اول برمیگردد. در سال ۱۹۲۱م. عکاسی از شهر بریستول انگلستان به نام جیمز بیگز - که در اثر سانحه‌ای بینایی خود را از دست داده بود- برای در امان ماندن از گزند وسائل نقلیه در خیابانهای اطراف محل زندگیش ابتکار استفاده از عصای سفید را از آن خود کرد تا به راحتی برای همگان قابل دید باشد.

پس از آن دو تن از برجسته‌ترین محققان آمریکائی به نام‌های دکتر ناول پری (ریاضیدان) و دکتر جاکوپس تن بروک (حقوقدان)، توانستند قانونی در پانزدهمین روز از ماه اکتبر به عنوان قانون عصای سفید به تصویب برسانند و این روز را، به عنوان روز جهانی نابینایان نامگذاری کنند. در این قانون، تمامی حقوق اجتماعی فرد نابینا به عنوان عضوی از جامعه متمدن، انعکاس یافته است.

خط نابینایان یا خط بریل نیز در قرن نوزدهم میلادی، برای سهولت کار افراد نابینا و کم بینا در امر تحصیل و تعلیم و تربیت توسط لویی بریل فرانسوی ابداع گردید. (منبع: ایرنا).